

dini v poslanski zbornici pošteno bral levite Crispiju gledé na njegovo vnanjo in notranjo politiko. — Bivši knjigovodja Bosco je dvakrat zabodel ter smrtno ranil Lepera, prvega ministerskega uradnika.

Francosko. V pomorsko mesto Brest je prijadrlo več ruskih vojnih ladij. Francosi so ruske vojake ljubeznivo vsprejeli. Spet dokaz, dasta si Rusija in Francija prijateljici, če ne zaveznici. Tudi Nemčija hoče bojda zvezo s tema državama.

Nemško. Baron Stumme je rekel, da bode cesarju Viljemu priporočal, naj strogo postopa zoper krščanske socialiste, ki se najbolj ustavljajo socialnim demokratom. Stumme je pač kriv prerok! — Policija je v Berlinu razpustila vsa socialistična društva. Njihove kase ni zajela, ker so jo bili socialni demokrati spravili že poprej na Švicarsko.

Rusko. Na južnem Ruskem ne dobi noben vojak odpusta. Vsi so pripravljeni, da vsak čas lahko odri-nejo na Turško. — Vlada bode v kratkem izdala po-stavo, s katero se kolikor mogoče omeji naseljevanje tujcev v Rusiji.

Srbsko. Metropolit ali nadškof Mihael je te dni odgovoril na okrožnico sv. očeta, papeža Leona XIII. gledé na združenje jutrovske razkolne kristijanov s sv. katoliško cerkvijo. Metropolit Mihael nič noče o tem sli-sati. Mož si menda domišlja, da je on poglavar vseh kristijanov.

Turško. Na otoku Kreta so se začeli nemiri. V Macedonijo pa je sultan poslal komisijo, ki naj prepo-tuje vso deželo in vse potrebno ukrene, da se naredi popolni mir. V Armeniji je klanje kristijanov sicer po-nehalo, vendar pa mnogo Armencev umrje gladu ali pa od zime, ker so jim mohamedanci vse pokončali.

Amerika. Na otoku Kuba si vse pametno ljud-stvo želi miru, ker ustaši požigajo nasade sladkorja, kjerde morejo. Zadnje dni so požgali 500tisoč centov sladkornih trstik, sicer pa ljudem branijo pobirati te pridelke, vse to na željo severoameriških sladkornih to-varnarjev.

Za poduk in kratek čas.

Smrtna teža.

(Spisal Janko Iskrač.)

(Konec).

V okolico pa je prišla nanagloma huda, smrtno-sna in nalezljiva bolezen. Po večih hišah so ležali bolniki, in zvonovi so v enomer zvonili umrlim. Kdor je obolel, ni navadno več ozdravel; smrt je bila gotova. Polastila se je tudi Luke. V hudih bolečinah se je vil na postelji, zdravnik je obupal, in smrt se je približevala. Sam je bil, žena je bila umrla pred leti, otrok ni imel, družina pa se je bala priti k njegovi postelji, da bi se tudi nje ne prišla bolezen. Upil je, molil, vil roke k Bogu, obljuboval poboljšanje, ako ozdravi, klical vse svetnike na pomoč, — a vse zastonj, nikdo si ga ne usmili! — In smrt mu je stopila pred oči, videl je, da je gotova, tako gotova, kakor zdaj gleda beli dan.

A denar — denar — ta mu je težil grešno dušo!

In res, težil jo je še trikrat huje, ker je bil krivičen, spravljen skupaj z goljufijo in oderuštvo, izpuljen iz rok siromakov in sirot. A sedaj se bo moral ločiti od njega in iti v drug neznan svet. Pa velikokrat je slišal v cerkvi, da vsaka krivica mora biti poravnana in vsak krivičen denar povrnjen, če hočeš, da bodeš gledal obličje božje. In kaj bi bil sedaj rajši, kakor da bi go-tovo vedel, da bode zveličana njegova duša?

Začel je prositi Boga, da bi vsaj toliko odjenjale bolečine, in da bi še toliko časa živel, da bi poravnal do zadnjega vinarja vse svoje storjene krivice. Toda Bog ga ni hotel uslišati, bolečine so bile vedno huje, in smrt je trkala na duri.

Pred oči so mu stopale podobe ogoljufanih siromakov; ki so se mu zdeli kakor tožniki pred večnim sodnikom. Na misel mu pride tudi siromak Martin. Kolikokrat ga je opeharil, prestavljal mejnike, krivično se toževal z njim in bil kriv, da se mu je hudo godilo. A še živi; lahko mu povrne, kar mu je hudega storil. Pokliče streznika, pokaže mu majhen zabojček pri svoji postelji in mu zapove, naj ga nese v Martinovo koč.

Martin pa je tudi bolan ležal v koči, tudi njega se je bila prišla bolezen. Tudi on je vedel, da bode zdaj umrl, vedel prav čisto za gotovo, pa se ni čisto nič bal smrti.

Svojih grehov se je že bil spovedal in z mirnim srcem pričakoval prihodnosti. »Bodem vsaj rešen težav in britkostij. Ničesar mi ni dal svet družega, kakor trpljenje. — Od jutra do večera sem delal, roke so mi vse žuljeve, život je utrujen, sedaj pa si bom odpočil. — Suhi kruh je bil moj živež, pa še tistega mi je včasih primanjkovalo; vse, kar sem pridelal, pojedel je gospod; res, kmet je večni trpin, — le smrt je njegova rešiteljica!«

Tako je mislil in ničesar si ni več želel na tem svetu. Iz teh mislij ga vzdrami žena, odpiraje pred njim ličen zabojček, iz katerega se vsujejo sami svelli cekini.

»Za Boga, kaj pa je to? In to da bilo moje? To ni mogoče!« Martin ni verjel, da bi bila to resnica. Še le, ko mu je žena razjasnila, kako in kaj, da jima je res vse to podaril sosed, bogati Luka, verjel je, da je to mogoče.

Zdaj je začel zamaknjen gledati svetle cesarske glave, in nikoli se ni mogel nazreti tega čudeža. Na enkrat pa se mu je spremenil miren obraz, nove misli so se mu začele vzbujati, in silni nepokoj je obdal nje-govo dušo.

»Tako torej, tuj denar, — lepa svotica, — ravno toliko, kolikor sem si vse življenje želel, da bi imel za starost. Toliko, kolikor si nisem mogel skozi celih trideset let prigospodariti, dal mi je Bog po bogatem Luki, ki že gotovo ne vé več, kam z denarjem, in se je torej spomnil še siromakov. Kako lahko bi zdaj go-spodaril in vsak dan si privoščil kaj boljšega! Ali o Bog, meni je umreti in zapustiti denar, katerega sem ravnokar dobil. A oh, kako težko bom zdaj umrl! — Ne, ne — Jaz ne morem umreti zdaj, ko imam denar, za kateri bi se še en čas lahko prijetno na svetu živelo. Oh gospod Bog, prosim te, pusti me še živeti!«

In Martin je vzdihoval, molil in se jokal. Prosil je Boga, Mater božjo in vse svetnike, da bi mu pomagali, da bi ne umrl. A smrt ni imela usmiljenja; še isto noč sta umrla oba, Luka in Martin; težko ločivši se, prvi od svojega obilo krivično nabranega blaga, a drugi od ravnokar dobljenega denarja, po katerem je vse življene hrepenel.

Smešnica. Oče učijo svoje otroke moliti »Oče naš«. Ko pridejo do šeste prošnje: »Ne pelji nas v skušnjava«, oglasi se najmlajši deček: »Ate, pa ne na malem vozečku — ta bi se zlamal!«

Razne stvari.

(Cesarjev dar). Presvetli cesar so podarili ga-silnim društvom v Cirkoveah, Šikolah in na Planini po 50 gld. za napravo gasilnega orodja.

(Naš kardinal.) Po soglasnem sklepu zadnjega občnega zbora »katol. polit. društva v Konjicah« je njegovo predstojništvo v nedeljo, dne 1. decembra najspodobnejše častitalo Njih eminenci, našemu knez nadškofu Janezu Ev. Hallerju, ko so bili za kardinala sv. rimsko-katoliške cerkve razglašeni. Še tisti dan je iz Solnograda došel po brzopjavi odgovor, v katerem se naš kardinal Haller za skromno častitko tega društva premilostljivo zahvaljuje. Bog živi našega kardinala!

(V cerkvi sv. Alojzija) v Mariboru je bila v nedeljo lepa slovesnost. Zopet preslikana podoba Device Marije v stranskem oltarju je bila namreč kronana. Primeren govor je imel častiti gospod spiritist J. Hribnik. Gospodje pevci-bogoslovci so prav lepo peli.

(V Poličanah) je nova farna cerkev dozidana, le tlak ji še manjka. Danes teden je bila blagoslovljena. V »hosana«-procesiji so prenesli presv. Rešnje Telo v novo cerkev preč. g. stolni župnik J. Bohinc, pridigovali so preč. g. kanonik dr. J. Pajek, slovesno sv. mašo so peli preč. g. kanonik K. Hribovšek. Od mil. knezoškofa bode pa cerkev posvečena prihodnje leto meseca maja.

(Volitve v okrajni zastop slovenje-bistriški) so razpisane na 10., 11. in 14. decembra t. l. V torek, dne 10. decembra t. l. voli skupina veleposestnikov. Opozarjamo torej vse gg. volilce veleposestva, sosebno iste kmečkega stanu, da pridejo gotovo in točno ob določenem času na volišče; naj ne ostane nikdo doma! Vsak glas je silno važen. Volilci se pred volitvijo zbirajo v gostilnici g. Petra Novaka na pogovor.

(Zahvala). Slavna družba sv. Mohorja je podarila pred kratkim za šolsko knjižnico v Libojah veliko število lepih in podučljivih knjig, za kar podpisani tem potem izreka najtoplejšo zahvalo. — Krajni šolski svet Liboje. F. E. Fridrich, načelnik.

(Volitev). Dne 18. novembra t. l. so bili v občini sv. Kunigunde na Pohorju v občinski odbor izvoljeni č. gosp. Anton Slatinšek, župnik; č. gosp. Anton Zavadil, kaplan; Jurij Potnik, Jakob Rutnik, Janez Črešnar, Janez Potnik, Janez Očko, Matija Sadek. In ta občinski odbor je dne 1. decembra t. l. si izvolil za župana Jurija Potnika, št. tokrat; za občinska svetovalca pa Janeza Črešnarja in Jakoba Rutnika.

(Pozor!) Opominjamo vse č. gospode, posebno mlajše, naj pazijo pri agentu židovske firme »Max Herzig« na Dunaju, ki ponuja »klasično biblijo« ali sv. pismo, da se ne zmotijo in od te židovske firme kaj ne naročijo, ker bi jim potem bilo žal. Ti židje so tako predrzni, da še med podukom v šoli nadlegujejo č. gg. kaplane. Sploh pa pozor pred vsakim židovskim agentom! Kristijan h kristijanu!

(Ponavljjanje sv. misijona) ali duhovne vaje bodo letos na Ponikvi ob južni železnici od dne 12. do 22. decembra. Obhajali jih bodo štirje č. gg. lazaristi od Sv. Jožefa pri Celju.

(Društvo slovenskih zdravnikov) za Spodnji Štajar se boja v kratkem času ustanovi in bode stopilo v dotiko z enakim hrvaškim društvom. Glavni namen društva bode, gojiti medicinsko znanje in izobražbo ter odbijati surove napade kruhoborskih nemškutarskih zdravnikov.

(Prepoved). C. kr. namestništvo nižjeavstrijsko je prepovedalo izvoz prešičev iz okrajnih glavarstev Maribor, Ptuj in Ljutomer.

(Za družbo sv. Cirila in Metoda). Dne 25. nov. je umrl v Gradcu g. Jurij Vrečko, trgovec in hišni posestnik. V svoji oporoki je družbi sv. Cirila in Metoda volil svojo hišo v Gradcu, Davidove ulice št. 1., vredno okoli 40 tisoč gld. Pokojnik je bil rojen v Hotunjah pri Ponikvi, kamor se je dne 27. nov. prepeljal njegovo truplo. Bodi mu lahka zemlja domača, svetila mu večna luč!

(Kmečko bralno društvo v Rušah) bode imelo v nedeljo, dne 22. dec. ob 3. uri popoldne redni občni zbor v gostilnici g. J. Muleja s sledečim vspeledom: 1. Pozdrav; 2. volitev odbora in 3. nasveti. Veselico bode pa imelo na praznik sv. Štefana v gostilnici g. F. Novaka z mnogovrstnim vspeledom. Vspeled in vse drugo se bode naznanilo pozneje. K mnogobrojni udeležbi vabi Odbor.

(Shod zaupnih mož) je bil zopet minoli ponedeljek v Celju. Gospod poslanec Miha Vošnjak je poročal o najnovejših političnih dogodkih na Dunaju. Bil je tudi razgovor o nekaterih drugih stvareh, ki pridejo na vrsto pri občem zboru »Slovenskega društva«, ki še bode ta mesec.

(Naš rojak), g. dr. Ignac Klemenčič, izvanredni profesor na graškem vseučilišču, je postal redni profesor fizike na vseučilišču v Inomostu.

(Zlato poroko) sta obhajala v nedeljo, dne 28. novembra čvrsta zakonska, Anton in Neža Džbnik v nazareški župniji.

(Nov srebrni kelih) so dobili v Šmihelu nad Mozirjem; krasno, umetniško delo hvali svojega mojstra; izdelal ga je ljubljanski pasar g. J. Kregar.

(Tovarna za čokolado) pri oo. trapistih v Reihenbergu je dodelana. Le škoda, da je pri tem podjetju imel svoj dobiček strastni sovražnik cerkve in naroda inženjer Smrekar iz Sevnice.

(Božične počitnice). Naučni minister je določil z ozirom nato, da pade zadnji dan šolskega poduka pred božičnimi prazniki, 23. december, na ponedeljek, da se zaključi šolski poduk na vseh srednjih šolah že v soboto, dne 21. decembra dopoldne.

(Ponarejene krone). Po Ljubljani kroži mnogo ponarejenih kron, ki so tako »dobro« napravljene, da jih je težko ločiti od pravih, ter da jih je le spoznati, ker nimajo nobenega cvenka.

(Spaček). Kakor neki hrvaški list poroča, poročila je te dni v Stolacu neka žena popolnoma razvitega dečka, ki ni imel ne ust, ne nosa, oči pa na temenu. Ko je žena dete zagledala, umrla je samega strahu.

(Zmrznil). Gostač Franc Klejderič v Paradižu v srednjih Haložah se ga je dne 29. nov. precej navlekel pri nekem posestniku v Gradišah. Na potu proti domu pa pade, zaspil in po noči zmrzne; in tako so ga našli mrtvega v nedeljo, dne 1. decembra.

(Na mesečni sejem v Mariboru) dne 2. decembra so prignali 3 bike, 184 volov, 503 krave in 126 telet, torej skupaj 816 glav. Sejem je bil prav živahen, ker je prišlo mnogo kupcev.

(Svinjski sejem) na Bregu pri Ptujju je dne 28. nov. t. l. bil spet dobro obiskan. Prignali so 870 svinj in jih prodali 600. Cena za kg 33 do 35 kr.

(Pogodba z Ogersko.) V kratkem se snidejo iz vseh kronovin državni poslanci, ki zastopajo kmetiške občine. Sestaviti hočejo želje in pritožbe poljedelcev v Avstriji ter jih po posebni deputaciji izročiti vladi, da se pri novi nagodbi z Ogersko krepko potegne za avstrijske kmetovalce.

(Šole v Bosni in Hercegovini.) Lani je bilo v teh dveh deželah 161 državnih, 96 verskih in 5 zasebnih šol, v Sarajevu in Mostaru pa ena gimnazija in višja dekliška šola. V Sarajevu je tudi tehniška šola, učiteljska pripravnica in dve bogoslovski šoli. V Reljevu poleg Sarajeva je pravoslavna bogoslovna. V nekaterih večjih mestih so deške meščanske šole.

(V Prijedoru v Bosni) dogotavljajo katoliško župno cerkev sv. Jožefa. Ker so katoličani ondi med Srbi in Turki ubogi, zato župni urad tudi Slovence prosi milodarov. Iz naše škofije je že poslal 5 fl. gospod Josip Pirš.

(Grozen roparski umor.) V vasi Ločica, pol ure od Vranskega, so našli minolo nedeljo o mraku v Martinčevem mlinu vse prebivalce umorjene: gospodarja v hiši, njegovo deklo v hlevu in njenega sina v listniku. Gospodar in dekla sta umorjena najbrž s sekiro, deček pa je zadavljen. Sumili so, da je vse te tri umoril oni ropar, o katerem se tudi bere v današnjem dopisu iz Ljubljane in katerega so oni večer dobili na Sveti Planini. Piše se Pavel Ferme, je 30 let star in doma iz Št. Gotharda na Kranjskem.

(Umna priprava sira.) Braslovski živinozdravnik, g. M. Jelovšek, ki se je na deželne stroške podučeval o izdelovanju sira na Švicarskem, se je povrnil v domovino ter upa v Solčavi že prihodnje leto kmete podučiti in pridobiti za umno pripravo sira.

(Tujci v Savinjski dolini.) V trgu Mozirje so bivali letos vseučiliški profesor Teodorov iz Bolgarije, generalni konzul iz Shanghaja Jos. Haas in mnogo drugih letovičarjev.

(Slovensko planinsko društvo.) V zavetišču turistov pri Plesniku v Logarjevi dolini je bilo do dne 11. sept. t. l. vknjiženih 431 letošnjih turistov.

(V slovanski čitalnici) v Mariboru je minolo nedeljo večer zanimivo govoril č. g. profesor dr. Anton Medved o papežu Nikolaju V.; nato pa je bila prav lepa tombola.

(Požar.) V noči od dne 24. na 25. nov. je upepelil požar vsa poslopja Antona Kukovca na Pobrežju pri Ptuj. Pouzročena škoda znaša 2000 gld.

(Nesreča.) Dne 14. nov. je 71letni posestnik J. Bezjak v Pavlovcih pri Ljutomeru s svojim sinom in z deklo nakladal listje na voz. Ko po lestvici stopi na voz, pade na lestvico ter se z glavo tako močno udari, da kmalu potem izdihne dušo.

(Grožno praznoverstvo.) Prebivalci vasi Murtani na Ruskem so nekega starčka zaklali, mu istrgali srce in drob, vse to skuhali in zavžili, misleč, da jih to gotovo obvaruje kolere.

(Barantač z dekleti.) Pred 14 dnevi se je pripeljal v Ljubljano okoli 50 let stari žid Mojzes Schiffmann z dvema dekletoma. Dasi je žid skrbno čuval svoji spremljevalki, vendar ena na ljubljanskem kolodvoru hitro poprosi policaja, naj ju reši. Policaj je žida takoj prijel ter ga odgnal na policijo. Ondi je žid povedal, da je dekleti kupil v Zagrebu za 420 gld. in da ju je hotel spraviti v Genovo v nesramno suženjstvo. Žida so nato izročili sodišču, dekleti pa izpustili.

(Priporočba.) Zavarovanja vseh vrst pri »Unio Catolica«, Gradec, Radecki-jeva cesta št. 1. Zastopniki na deželi se želijo.

Listnica uredništva: G. D. Fs. v T. d. pri C.: Ako je v istem listu tudi naznanilo, potem je tako priporočilo del naznanila, nikakor pa ne priporočilo uredništva. Ali kaj tacega niste zapazili v drugih časnikih? — G. Janko Slatinčan: Ali ste na potovanju? Prosim, pošljite nam kmalu nadaljevanje in konec o nemških klopek v V.! — G. Fr. V.: Dopisov v slovo čt. gg. kaplanom ne prinašamo, ker vemo, da gg. ni ljubo; pa kaj druga zanimivega nam spet pošljite! — G. M. P. ml.: Denar sprejeli. Le vedno radi dopisujete!

Loterijske številke.

Gradec 30. novembra 1895 48, 32, 64, 2, 89

Dunaj „ „ 69, 26, 16, 11, 62

Svilnato blago za plesišče 35 kr.

do 14 gld. 65 kr. meter — kakor tudi črna, bela in pisana Hennebergova svila meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damasti itd. (blizo 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.) Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švico se plača po dvoje. 7-7

Tovarne za svilo G. Henneberg (c. in kr. dvor. lif.) Zürich.

Jožef Krenn

K Sv.

Maribor, grajski trg št. 1.

Juriju.

P. n.

S tem prijazno naznanjam, da sem z današnjim dnevom na tukajšnjem trgu, grajske ulice št. 1. v hiši gosp. Karola Pachner-ja popolnoma založeno štacuno

z modnim, suknenim in običajnim blagom

odprl.

V zvezi s prvimi tovarniškimi tvrdkami teh vrst mi je mogoče, velespoštovanim kupcem **vedno najboljše** po **najnižji ceni** ponuditi, in zmirom bode moja posebna naloga, da postrežem svojim p. n. kupcem z dobrim blagom najceneje in solidno.

Imam zaloge platnenih in damastnih tkanin, zatorej mi je mogoče, spoštovanim kupcem tudi s temi robami **najboljše kakovosti** najceneje postreči.

Prosim, blagovolite me s svojim obiskom počastiti, vsak čas si bom prizadeval, da bom izkazano mi zaupanje opravičil in stalno ohranil.

V Mariboru, dne 22. aprila 1895.

Z velespoštovanjem

Jožef Krenn.